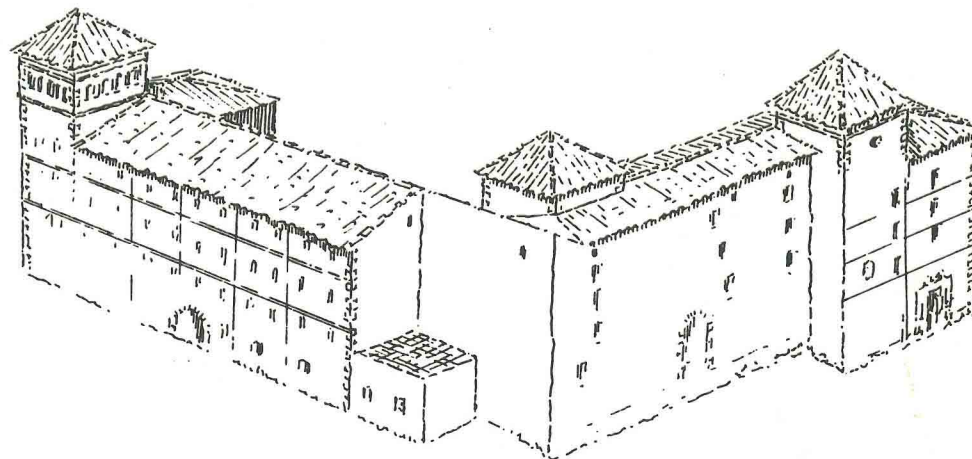

MONESTIR

(Edifici barroc del s. XVIII)

L'edifici conventual del s. XVIII —que avui sortosament pot albergar serveis municipals de cultura: Arxiu Històric i Museu, seu de congressos, etc.— el feren alçar els monjos benedictins de Sant Feliu de Guíxols, almenys en dues grans fases. L'ala sud, on ara hi ha les sales de conferències i exposicions, correspon a la primera (1723-1743).

Fou l'abat Benet Panyelles i Escardó (1670-1743), quan era bisbe de Mallorca, qui donà l'impuls i el suport econòmic que féu possible de bastir-hi un convent de dimensions tan enormes, de més de cinc mil metres quadrats de superfície.

La disposició arquitectònica de les plantes d'aquest immoble és ben simple i funcional. Es tracta d'amples corredors que donen accés a les diferents dependències. A la planta baixa, hi havia una sala important, el refectori —actualment sala de conferències i d'exposicions—; i a dalt, a les plantes superiors, les cel·les orientades cap al sol. Els passadissos, en canvi, ocupen la part més obaga.

La restauració —primera fase— n'ha estat possible per la participació de la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

Resten encara molts metres de superfície de l'ex-convent per remodelar, que permetrien l'ampliació del Museu de la Ciutat i la reutilització de tots els seus espais en benefici de la població guixolenc i, doncs de tot el país.

De fet, aquest edifici no és més que una part del mil·lenari conjunt fortificat de l'església-monestir (s. X-XVIII), amb una barreja d'estils: pre-romànic, romànic, gòtic i barroc, que fa difícil d'esbrinar amb claredat la funció arquitectònica de cada un dels seus elements.

Per això, aquest retallable s'ha fet a escala, pensant en la possibilitat d'unir-lo al retallable núm. 1: *Conjunt fortificat de l'Església i del Monestir*, publicat per aquest mateix servei.

ÀNGEL JIMÉNEZ
Director de l'Arxiu Històric

OBSERVACIONS

- 1 Els cossos principals van assenyalats amb lletres i amb números correlatius per tal de facilitar-ne el seu muntatge. Els altres cossos s'indiquen solament amb una numeració correlativa.
- 2 Les numeracions són duplicades i cal enganxar una pestanya amb l'altra d'igual numeració.
- 3 Només les línies contínues s'han de retallar. Les discontinües o amb ratlletes s'han de resseguir prèviament per poder doblegar cap enfora; i les línies amb ratlletes i punts s'han de doblegar cap endins.
- 4 Abans d'enganxar res, cal que el cos s'hagi doblegat degudament amb regla i un estri amb punxa.
- 5 La part punxant d'un compàs és un estri idoni per resseguir i ratllar allò que s'hagi de doblegar després.
- 6 El signe d'una fletxeta corba vol dir que s'ha d'encolar i enganxar per la part de dins.
- 7 Pel que fa a les pestanyes llargues i a les superfícies grosses, cal assegurar-ne l'assecament abans de seguir enganxant altres zones.
- 8 És preferible d'anar enganxant les cúpules o teulats de les tres torres per les quatre pestanyes en un sol moment i aguantar-les una estona per a assegurar-nos del seu assecament.
- 9 Quant a les superfícies de pestanyes llargues, és ben útil d'utilitzar un regle pla per tal de fer lleugera pressió per tot igual.
- 10 Es recomana de seguir l'encolatge i el muntatge d'acord amb l'ordre de la numeració.

